תלמוד לומר [1] שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד מי שראוי לבא אל אהל מועד ואם איתא מיחזא חזי אמר רב נחמן בר יצחק הכי קאמר כל שעיקר משיחתו לאהל מועד יצא זה שעיקר משיחתו למלחמה מיתיבי משוח מלחמה אינו משמש לא בארבעה ככהן הדיוט ולא בשמונה ככהן גדול אמר ליה אביי אלא זר משוית ליה אלא ככהן גדול משום איבה ככהן הדיוט [א] משום מעלין בקדש ולא מורידין אמר ליה רב אדא בר אבא לרבא והאי תנא דלית ליה איבה ולא קא משמש דתניא [ב] דברים שבין כהן גדול לכהן הדיוט פר [א] כהן משיח ופר הבא על כל המצות ופר יום הכפורים ועשירית האיפה לא פורע ולא פורם אבל פורם הוא מלמטה וההדיוט מלמעלה ואין מטמא לקרוביו ומצווה על הבתולה ומוזהר על האלמנה ומחזיר את הרוצח ומקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק ונוטל חלק בראש ומקריב חלק בראש ומשמש בשמנה כלים ופטור על טומאת מקדש וקדשיו [ג] וכל עבודות יום הכפורים אינן כשירות אלא בו וכולן נוהגות במרובה בגדים חוץ מפר הבא על כל המצות וכולן נוהגות במשוח שעבר חוץ מפר יום הכפורים ועשירית האיפה וכולן אין נוהגות במשוח מלחמה חוץ מחמשה דברים האמורין בפרשה לא פורע ולא פורם ולא מטמא לקרוביו ומצווה על הבתולה ומוזהר על האלמנה ומחזיר את הרוצח כדברי רבי יהודה וחכמים אומרים אינו מחזיר כי לית ליה איבה בדזוטר מיניה בדכוותיה אית ליה יתיב רבי אבהו וקאמר לה להא שמעתא משמיה דרבי יוחנן אהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו איכא דאמרי רבי חייא בר אבא אמרה ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו מתקיף לה רב פפא בשלמא רבי אבהו משום יקרא דבי קיסר אלא לרבי חייא בר אבא נימרו ליה מימר לא אמר רבי יוחנן הכי כי אתא רבין אמר נשאל איתמר תניא נמי הכי בגדים שכ"ג משמש בהן משוח מלחמה נשאל בהן תנו רבנן [ב] כיצד שואלין השואל פניו כלפי נשאל והנשאל פניו כלפי שכינה השואל אומר [2] ארדוף אחרי הגדוד הזה והנשאל אומר [ד] כה אמר ה' עלה והצלח [ג] רבי יהודה אומר אין צריך לומר כה אמר ה' אלא עלה והצלח [ד] אין שואלין בקול שנאמר [3] ושאל לו [ה] ולא מהרהר בלבו שנאמר [ה] ושאל לו לפני ה' אלא כדרך שאמרה חנה בתפלתה שנאמר [4] וחנה היא מדברת על לבה [ו] אין שואלין שני דברים כאחד ואם שאל אין מחזירין אלא אחד [ז] ואין מחזירין לו אלא ראשון שנאמר [5] היסגירוני בעלי קעילה בידו הירד שאול וגו' ויאמר ה' ירד והא אמרת אין מחזירין אלא ראשון דוד שאל שלא

וכולן נוהגות במשוח שעבר. תימה דתנן בפרק אלו הן הגולין (מכות דף יא:) ומייתי ליה בסנהדרין ר"פ כהן גדול (דף יח:) ההורג כ"ג או כ"ג שהרג אינו יוצא משם לעולם ט) ואמאי לא הדר במיתת משוח שעבר אף לרבנן או משוח מלחמה לר' יהודה שגם הם מחזירים הרוצח ושמא י"ל דכ"ג עיקר וכיון דהוה כ"ג בשעה שהרג לא הדר במיתת הני או במיתת כהן גדול אחר שיעמידו תחתיו והא דקתני דמחזירין הרוצח היינו כגון דלא הוה כהן גדול בשעה שהרג א"נ הא דקתני אינו יוצא משם לעולם כגון דלא הוו משוח שעבר ומשוח מלחמה:

הדרן עלך בא לו

רש"י

תלמוד לומר אשר יבא אל אהל מועד מי שראוי לבא אל אהל מועד. (א) לכפר בקודש ביום הכפורים עליו אני אומר לך תחתיו מבניו שבנו יהיה תחתיו יצא זה שאינו ראוי וכו' דלאו כהן גדול הוא: **ואם איתא.** דבח' בגדים הוא משמש כל השנה האי נמי מיחזא חזי דכתיב ביוה"כ ו) וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו וכל מילוי ידים על ידי הבגדים הוא כדכתיב ובגדי הקדש אשר לאהרן (שמות כט): **משום איבה.** אבל מדאורייתא חזי: **דלית ליה איבה.** דלא חייש לאיבה: **ולא קמשמש.** כלומר וקאמר דלא משמש משוח מלחמה בשמונה: **פר כהן משיח לא גרסינן.** דהיינו פר הבא על כל המצות כהן משיח שחטא בהעלם דבר ועשה דבר שחייבין על זדונו כרת מביא פר וההדיוט מביא כשבה או שעירה כשאר יחיד שבישראל: **ועשירית האיפה.** שבכל יום כדכתיב הכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה (ויקרא ו): **לא פורע.** ראשו לגדל שיער מחמת אבילות: **מלמטה.** שיפולי בגדיו: **ואינו מטמא לקרוביו.** אבל הדיוט מטמא לאותן האמורין בפרשה: **ומצווה על הבתולה.** בעשה: **ומוזהר על האלמנה.** בלאו: **ומחזיר את הרוצח.** במיתתו: **ומקריב אונן.** דכתיב ומן המקדש לא יצא (ויקרא כא) כדפרישית בפרק קמא (דף יג:): **ואינו אוכל.** כלומר אף על פי שהוא חלוק מן ההדיוט לענין הקרבה שוה הוא לו לענין אכילה: **ואינו חולק.** כשהוא אונן לאכול לערב כשתעבור האנינות דאמרינן בזבחים פרק טבול יום (דף צט.) הראוי לאכילה חולק שאינו ראוי לאכילה אינו חולק: **ומקריב חלק בראש.** מפורש בפ"ק (דף יד.): **ופטור על טומאת מקדש.** בהוריות נפקא לן מקרא בפרק בתרא וכולה הך מתניתא מפרש לה התם: **מרובה בגדים.** כהנים גדולים ששימשו מיום שנגנז שמן המשחה שלא היה להם לכהונה גדולה אלא בריבוי בגדים: **חוץ מפר הבא על כל המצות.** דמשיח כתיב ביה ואע"ג דגבי עשירית האיפה נמי משיח כתיב איתרבי נמי מרובה בגדים מוהכהן בת"כ ז) אבל הכהן דכתיב גבי פר הבא על כל המצות איצטריך לגופיה כדתניא בת"כ ח) משיח יכול זה מלך ת"ל הכהן: **וכולן נוהגות במשוח שעבר.** כגון אם אירע פסול בכהן גדול ומינו אחר תחתיו ולאחר זמן חזר ראשון לעבודתו ועבר זה ממשיחותו כולן נוהגות בו: **חוץ מפר יום הכפורים ועשירית האיפה.** שהם חובה קבועה וחדא אמר רחמנא דתיקרב ולא שתים: **האמורין בפרשה.** גבי והכהן הגדול מאחיו (ויקרא כא) דהתם איתרבי נמי משוח מלחמה כדמפרש בהוריות (דף יב:) מאשר יוצק (ויקרא כא) ואלו הן חמשה דברים לא פורע ולא פורם ואינו מטמא לקרובים ומצווה על הבתולה ומוזהר על האלמנה אבל לא מקריב אונן ואף על גב דכתיב בההיא פרשתא דהכי תניא בהוריות יכול יקריב אונן תלמוד לומר עליו ולא על חבירו. **ומחזיר את הרוצח כדברי רבי יהודה.** דמרבי ליה במסכת מכות (דף יא.) מקראי ופליגי רבנן עליה אלמא האי תנא לית ליה איבה מדקתני כולן נוהגות במשוח שעבר דמשמש [בח'] בגדים ואפילו הכי משוח מלחמה לא דקתני כולן אין נוהגות במשוח מלחמה: **כי לית ליה איבה בדכוותיה.** משוח שעבר גדול היה כמותו אבל משוח מלחמה דזוטר מיניה חושש לאיבתו: **להא שמעתא.** דכי אתא רב דימי: **אהדרינהו לאפייהו.** כלומר לא אמרה ר' יוחנן: **רבי אבהו.** חשוב היה בבית המלך כדאמרינן במסכת חגיגה (דף יד.) נשוא פנים כגון ר' אבהו בי קיסר ובסנהדרין (דף יד.) נמי אמרינן דנפקי אמהתא דבי קיסר לאפיה ומשרו ליה: **נימרו ליה מימר.** בהדיא לא אמרה רבי יוחנן: **כי אתא רבין אמר.** לאו משמש בהן איתמר אלא נשאל בהן איתמר בגדים שכהן גדול משמש בהן משוח מלחמה נשאל כשיוצא למלחמה ונשאל באורים ותומים שהמלך נשאל לו בהן: **השואל.** מלך או אב בית דין: **פניו כלפי נשאל.** כלפי כהן: **כלפי שכינה.** כלפי אורים ותומים ושם המפורש שבתוך החושן: **ושאל לו.** משמע לו לבדו שאין שומע אלא הוא: **אינו מהרהר בלבו.** אלא יוציא בשפתיו מה הוא שואל שנאמר ושאל לו במשפט האורים וסמיך ליה על פיו יצאו קרי ביה הכי ושאל לו השואל על פיו שמוציא דברים בפיו: **שני דברים כאחד.** אלא לאחר שהשיבו לו על הראשון שואל לו על השני: שלא

עין משפט נר מצוה

א [מיי' פ"א מהלכות עבודת יוה"כ הלכה ב]:

ל ב ג ד ה ו ז מיי' פ"י מהלכות כלי המקדש הלכה יא יב:

מוסף רש"י

מעלין בקדש ולא מורידין. מקרא ילפינן לה במנחות בפרק שתי הלחם (שבת כא:). **ונוטל חלק.** בחלוקת אכילת קדשים (לעיל יד.) אף על פי שאינו מקריב (הוריות יב:). **בראש.** מנה יפה שיבחר לו (לעיל יד.). **ומקריב חלק בראש.** ראש הוא להקטיר ולהקריב כל חלק שיבחר (שם).

רבינו חננאל

ואם איתא משוח מלחמה נמי בא אל אהל מועד שהוא משמש בח' בגדים. ושני רב נחמן בר יצחק הכי קאמר מי שעיקר משיחתו לאהל מועד יצא זה שעיקר משיחתו למלחמה. ואותבינן תוב והתניא משוח מלחמה אינו משמש לא בשמנה ולא בארבעה, כי תניא ההיא דחייש משום איבה דכהן גדול, לפיכך תני אינו משמש בח'. והא האי תנא דלא חייש לאיבה דקתני וכולן אלו י"ו דברים שבין כהן גדול המשוח בשמן המשחה לכהן הדיוט. והן פר הבא על כל המצות ופר יום הכפורים. ועשירית האיפה, לא פורע ולא פורם אבל (פורע) [פורם] מלמטה והדיוט מלמעלה. ואין מטמא לקרוביו. ומצווה על הבתולה. ומוזהר באלמנה, ומחזיר הרוצח, ומקריב אונן ואינו אוכל, ומקריב חלק בראש, ונוטל חלק בראש, ומשמש בח', ופטור על טומאת מקדש וקדשיו, וכל עבודות יום הכפורים אינה כשירה אלא בו. וכולן נוהגות במרובה בגדים. כהן במקדש שיני שלא היה להן שמן המשחה והיה בהן כהן גדול מתמנה בריבוי בגדים (הוא) והיה נקרא מרובה בגדים. אבל פר הבא על כל המצות דכתיב בה בפירוש אם הכהן המשיח, לא היה נוהג (בהן) בו. וכולן נוהגין בו במשוח שעבר, כגון שאירע בו פסול ונתמנה אחר תחתיו, ואחר כך חזר הראשון לעבודתו. כל אילו נוהגין בכהן משיח שעבר, חוץ מפר יום הכפורים ועשירית האיפה. ואילו כולן אין נוהגות במשוח מלחמה חוץ מה' דברים האמורים בפרשה, לא פורע ולא פורם מלמעלה אלא מלמטה ואין מטמא לקרובין כו'. הנה האי תנא לא חייש לאיבה, דתני וכולן נוהגין במשוח שעבר, ותני אין נוהגין במשוח מלחמה. ודחינן כי לא הוי ליה איבה במשוח שעבר, אבל משוח מלחמה דזוטר מיניה אם יראהו שמשמש בח' כלים ישמור לו איבה. כי אתא רבין אמר נשאל בח' בגדים איתמר, כדתניא בגדים שכהן גדול משמש בהן משוח מלחמה נשאל בהן. כיצד שואלין, השואל פניו כלפי הנשאל [ו]הנשאל פניו כלפי השכינה. השואל אומר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו. והנשאל אומר לו כה אמר ה' עלה והצלח. ואין שואל בקול אלא כדרך שכתוב בחנה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע. ואין שואלין על ב' דברים כאחד. ואם שאל אין מחזירין לו אלא הראשון בלבד, שנאמר ויאמר דוד ה' אלהי ישראל שמוע שמע עבדך וגו'.

מסורת הש"ס

א) [לעיל יב: וש"נ], ב) הוריות יב: [ע"ש], ג) [לעיל לב: וש"נ], ד) [עי' ח"א], ה) [בע"י שנאמר על פיו יצאו], ו) [ויקרא טז], ז) [לא פרשה ג], ח) [ויקרא דבורא דחובא פרשה ב], ט) [מעין זו איתא במכות יא: ורוצה הש"ס להוכיח דבמיתת כולן הוא חוזר ודמי הש"ס בדליכא ע"ש והיינו כתי' שני דתוס' דהכא ומלוה לייסב],

תורה אור השלם

1. שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ: שמות כט ל

2. וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיְיָ לֵאמֹר אֶרְדֹּף אַחֲרֵי הַגְּדוּד הַזֶּה הַאַשִּׂגֶנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל: שמואל א ל ח

3. וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְיָ עַל פִּיו יֵצְאוּ וְעַל פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל הָעֵדָה: במדבר כז כא

4. וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה: שמואל א א יג

5. הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד נָא לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְיָ יֵרֵד: שמואל א כג יא

גליון הש"ס

גמ' שנאמר וחנה היא מדברת על לבה. עיין ברכות דף לא ע"א:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תלמוד לומר כו' שראוי לבא אל אהל מועד לשרת בקדש:

הגהות הגר"א

[א] גמרא שבין כ"ג לכהן הדיוט פר הבא כו' כצ"ל ושבנתיים מוקפים בעגולי' (וכמ"ש רש"י דל"ג לה):

תוס' ישנים

ככהן הדיוט משום מעלין בקדש ולא מורידין כו'. [illegible] ובשלמא לעיל פ"ק [יב, ב] גבי משוח שעבר לא קאמר ליה משום דביד בית דין להורידו כדפרישית לעיל, אבל הכא למה יורידוהו. ואומר רבינו כגון שהוא זקן (הוה) [או חולה] ואינו יכול עוד לצאת ולבא למלחמה מושחין כהן אחר ולכך אין הראשון (משמש) [מניח] (ב)ארבעה כלים אלא משום מעלין בקדש ולא מורידין. **פר כהן משיח ופר הבא על כל המצות.** רש"י לא גרס פר כהן משיח [ד]היינו פר הבא על כל המצות והדין עמו, דבספרא לא הזכיר אלא פר הבא על כל המצות וליכא למימר דפר הבא על כל המצות היינו פר העלם דבר של ציבור שבא על כל המצות, דהא (בכתובות) [בתו"כ מרבינן ד]מייתי לה אפילו כהן הדיוט, ותנן נמי במגילה [ט, ב] אין בין כהן משוח למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות ולא גרסינן פר כהן משיח ופר הבא על כל המצות. וגם בתוספתא דהוריות [פ"ב] גרס כגירסת רש"י, ובגמרא דפרק בתרא דהוריות [יב, א] מוכח דפר הבא על כל המצות שאינו שם במשנה שחלוקין בו כהן משוח ומרובה בגדים היינו פר דכהן גופיה מביא לכפרתו. הגיה מ"ר. **וכולן נוהגות במשוח שעבר.** ובפ"ה [יב, ב ד"ה שני] פירשתי [לריב"א דפי' (דאמר ופי')] [ואפילו] באותו יום שזה שימש הוי (הספר) משל ראשון. א"כ [illegible]

[illegible]

א) עי' בחידושי הריטב"א ועיין ש"י.

שלא כסדר. היה לו לשאול הירד שאול היסגירוני לפיכך השיבוהו על הראוי לשאול ראשון: **ואם הוצרך לשניהן.** כגון שהיה הדבר נחוץ ואין שהות להמתין כגון הארדוף האשיגנו דלקלג: **גזירת נביא חוזרת.** כגון של יונה בן אמיתי: **שנאמר במשפט.** כדין שאינו חוזר: **שמאירין את דבריהם.** מפרש' את דבריהן: **משלימין את דבריהן.** כדאמרן אין גזירתן חוזרת: **לא השלימו.** שאמרו עליהן (ה) בשני ימים הראשונים עלו אליו ונפלו: **הם שלא ביחנו.** אורים ותומים לא פירשו להם בשני ימים הראשונים עלו והצליחו אלא עלו אליו אם לנצח אם להנצח: **באחרונה.** פירשו להם כי מחר אתננו בידך: **בולטות.** האותיות בולטות כגון עי"ן משמעון למ"ד מלוי ה"י מיהודה לומר עלה וכל אחת אינה זזה ממקומה אלא בולטת במקומה והוא מצרפן: **והא לא כתב צד"י.** בכל השבטים ואם צריך לה כגון והצל תציל מהיכן באה: **שהרי שאל צדוק.** כשהיה דוד בורח מפני אבשלום: **שנאמר ויעל אביתר עד תום כל העם לעבור.** ותניא בסדר עולם ששאל באורים ותומים ולא עלתה לו ונסתלק מן הכהונה שנאמר ויעל אביתר מדקתני דבעי כהן המדבר ברוח הקודש אלמא לא בולטות ולא מצטרפות היו דאם כן למה לי רוח הקודש: **סיועי הוה מסייע.** כהן בהדי אורים ותומים הלכך אם כהן כשר היה וראוי לשרות שכינה עליו האותיות בולטות או מצטרפות על ידו כשנשאלין בו ואם לאו לא בולטות ולא מצטרפות: **הוא זה מלך.** דהא ביהושע משתעי קרא: **וכל בני ישראל אתו.** מי שכל בני ישראל אתו לצאת למלחמה אחריו:

הדרן עלך בא לו

יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וכו'. מפרש בגמרא דכל הני איקרו עינוי וגבי יוה"כ ה' עינויי' כתיבי והני ה' הוו דשתיה בכלל אכילה: **מלך.** דרכו ושבחו להיות נאה שנאמר (ישעיה לג) מלך ביפיו תחזינה עיניך: **והכלה.** צריכה נוי עד שתחבב על בעלה וכל שלשים יום לחופתה היא קרויה כלה: **והחיה.** יולדת: **תנעול את הסנדל.** שהצנה קשה לה: **דברי רבי אליעזר.** אכולהו קאי מלך וכלה וחיה: **גמ' לחצי שיעור.** כגון פחות מכותבת הגסה שהיא שיעור ליוה"כ כדתנן מתני' וכי לא שליס שיעורא כרת ליכא איסורא איכא: **חצי שיעור.** כלומר פחות מכשיעור אסור מן התורה לקמן בשמעתא דריש ליה מכל חלב: **שאסור מדרבנן.** ומתני' נמי מדרבנן קאמר: **אי הכי.** דלריש לקיש אסור מיהא מדרבנן לא ניחייב עליה קרבן שבועה הנשבע שלא יאכל חצי שיעור מדבר אסור ואכל לא ניחייב עליה קרבן שבועת ביטוי דהא קיימא לן במסכת שבועות (דף כז.) נשבע לקיים את המצוה ולא קיים פטור או נשבע לבטל ולא בטל פטור: **ורבי שמעון פוטר.** מקרבן שבועה: **מושבע ועומד הוא.** והוה ליה נשבע לקיים את המצוה: **בכולל.** שבועה שלא אוכל לא בשר שחוטה ולא בשר נבילה דמגו דחיילא אהתירא חיילא נמי אאיסורא ורבי שמעון פוטר דלית ליה איסור כולל ולא אמרינן מגו: **וריש לקיש אמר אי אתה מוצא.** שיהא חייב קרבן שבועה על הנבילה אם אכל כזית שהוא מושבע עליו מהר סיני אלא באוכל חצי שיעור שאינו מושבע עליו מסיני ובשבועתו נאסר עליו: **במפרש.** שלא אוכל אפילו חצי שיעור: **ואליבא דרבנן.** דאמרי בשבועות (דף כג:) דהנשבע שלא אוכל סתם אוסר עצמו בכשיעור: **או בסתם.** מלית לאוקומה ומיהו כשאכל לא אכל אלא חצי שיעור שאינו מושבע עליו מסיני ועל ידי שבועה שלא אוכל סתם נאסר בו: **ואליבא**

יום הכפורים כו'. סדר המסכתא תחילה נקט ז' ימים קודם יום הכפורים והדר נקט ליל יום הכפורים והדר נקט סדר עבודת היום והשתא נקט הלכות היום לענין איסור והיתר:

כיון שלא כסדר והחזירו לו כסדר וכיון שידע ששאל שלא כסדר חזר ושאל כסדר שנאמר [1]היסגירו בעלי קעילה אותי ואת אנשי ביד שאול ויאמר ה' יסגירו ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר [2]וישאל דוד בה' לאמר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר (ה') לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל ואף על פי שגזירת נביא חוזרת גזירת אורים ותומים אינה חוזרת שנאמר [3]במשפט האורים למה נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהן תומים שמשלימין את דבריהן וא"ת בגבעת בנימין מפני מה לא השלימו [ה]הם שלא ביחנו אם לנצח אם להנצח ובאחרונה שביחנו הסכימו שנאמר [4]ופנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחדל ויאמר ה' עלו כי מחר אתננו בידך כיצד נעשית רבי יוחנן אומר [א]בולטות ריש לקיש אומר מצטרפות והא לא כתיב בהו צד"י [א] אמר רב שמואל בר יצחק [ב]אברהם יצחק ויעקב כתיב שם והא לא כתיב טי"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישורון כתיב שם מיתיבי [ג]כל כהן שאינו מדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו אין שואלין בו [ד]שהרי צדוק שאל ועלתה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר [5]ויעל אביתר עד תום כל העם וגו' סיועי הוה מסייע בהדייהו: ואין שואלין אלא למלך: מנא הני מילי [ז]אמר רבי אבהו דאמר קרא [3]ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים וגו' הוא זה מלך וכל [בני] ישראל אתו זה משוח מלחמה וכל העדה זו סנהדרין:

הדרן עלך בא לו כהן גדול

יום [א]הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה [ב]והמלך והכלה ירחצו את פניהם [ג]והחיה תנעול את הסנדל דברי רבי אליעזר וחכמים אוסרין [ד][ז]האוכל ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה [ה]והשותה מלא לוגמיו חייב [ו]כל האוכלים מצטרפין לככותבת וכל המשקין מצטרפין [ח]למלא לוגמיו [ז]האוכל ושותה אין מצטרפין: **גמ'** אסור ענוש כרת הוא אמר רבי אילא ואיתימא רבי ירמיה לא נצרכה אלא לחצי שיעור הניחא למאן דאמר חצי שיעור אסור מן התורה אלא למאן דאמר חצי שיעור מותר מן התורה מאי איכא למימר דאיתמר חצי שיעור רבי יוחנן אמר [ו][כ]אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה הניחא לרבי יוחנן אלא לריש לקיש מאי איכא למימר מודה ריש לקיש שאסור מדרבנן אי הכי לא ניחייב עליה קרבן שבועה אלמא [ז]תנן [ל]שבועה שלא אוכל ואכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים חייב ורבי שמעון פוטר והוינן בה אמאי חייב מושבע ועומד מהר סיני הוא רב ושמואל ורבי יוחנן דאמרי בכולל דברים המותרים עם דברים האסורין וריש לקיש אמר אי אתה מוצא אלא במפרש חצי שיעור ואליבא דרבנן או בסתם ואליבא

א) [שבועות לה:], ב) סוטה מח: ע"ש, ג) סנהדרין טז. ע"ש, ד) [כלים פי"ז מי"ב], ה) [ירושל' לכמלוא], ו) [חולין לח. ועי' תוספות פסחים מד. ד"ה לענין ותוס' שבועות כא: ד"ה כר' שמעון], ז) שבועות כא: כב: כג:, ח) בע"י: להם,

הגהות הגר"א

[א] גמ' בהו צד"י. נ"ב וח' וק'. וכ"ה בירושלמי:

מוסף רש"י

הם שלא ביחנו. הם לא שאלו אלא מי יעלה ולא אמרו התתנהו בידי (שבועות לה:). **ובאחרונה שביחנו.** באורים ותומים כי מחר אתננו בידך, הסכימו לדבריהם (שם). **שהרי שאל צדוק ועלתה לו.** כשברח דוד מפני אבשלום יצא מירושלים שאל צדוק באורים ותומים ועלתה לו, שהשיבוהו, ושאל **אביתר ולא עלתה לו, שנאמר ויעל אביתר.** שנסתלק מן הכהונה מפני שלא נענה באורים ותומים, והכי תניא בסדר עולם גבי ארון וכברחו מפני אבשלום יצא עמו עד שעלה במעלה הזיתים ושאל באורים ותומים ונסתלק אביתר מן הכהונה גדולה נכנס צדוק תחתיו, כדכתיב (שמואל ב טו) ויאמר המלך לצדוק השב את הארון וגו' (סוטה מח:).

הדרן עלך בא לו

שבועה שלא אוכל ואכל נבלות כו' חייב. קרבן שבועה (שבועות כא:) דראוין הן לאכילה ואריא הוא דרביע עלייהו (שם כב:). **ורבי שמעון פוטר.** דמושבע ועומד הוא עליהן (שם) שהרי מושבע ועומד מהר סיני על הנבלות, ואין שבועה חלה על מצוה (שם כא:). **בכולל דברים המותרים עם דברים האסורין.** כלומר אם היה נשבע על הנבלות לבדן לא היתה שבועה חלה, אבל זה שאמר לא אוכל סתם, כלל דברים המותרין והאסורין יחד ומיגו דחיילא שבועה על המותרין חיילא נמי אדברים אסורין באיסור שבועה, ור"ש לית ליה איסור חל על איסור אפילו על ידי כולל (שם).

תוס' ישנים

פרק שמיני מתני'. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה כו'. לכתוב [illegible]

לא א מיי' פ"י מהל' כלי מקדש הלכה יא:
ב [מיי' פ"ט שם הלכה ז]:
לב ג מיי' שם פ"י הל' י:
א ד מיי' פ"א מהלכות שביתת עשור הלכה ד ה סמג לאוין סט ועשין לב טוש"ע א"ח סימן תריא סעיף א [וסימן תרטו סעיף א]:
ב ה מיי' שם פ"ג הלכה א סמג וטוש"ע שם סימן תריג סעיף י:
ג ו מיי' שם הלכה ח סמג שם טוש"ע שם סימן תריד סעיף ג:
ד ז ח ט י מיי' שם פ"ב הלכה א סמג לאוין שם טוש"ע שם סימן תריב סעיף א ב ט:
ה כ מיי' שם הלכה ג [ופי"ד מהל' מאכלות אסורות הלכה ב]:
ו ל מיי' פ"ה מהלכות שבועות הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת אֲנָשַׁי בְּיַד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְיָ יַסְגִּירוּ: שמואל א כג יב
2. וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיְיָ לֵאמֹר אֶרְדֹּף אַחֲרֵי הַגְּדוּד הַזֶּה הַאַשִּׂגֶנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל: שמואל א ל ח
3. וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְיָ עַל פִּיו יֵצְאוּ וְעַל פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל הָעֵדָה: במדבר כז כא
4. וּפִינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן עֹמֵד לְפָנָיו בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי אִם אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר יְיָ עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ: שופטים כ כח
5. וְהִנֵּה גַם צָדוֹק וְכָל הַלְוִיִּם אִתּוֹ נֹשְׂאִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיַּצִּקוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֶבְיָתָר עַד תֹּם כָּל הָעָם לַעֲבוֹר מִן הָעִיר: שמואל ב טו כד

רבינו חננאל

ואסיקנא דוד שאל שלא כסדר. וכיון שהרגיש חזר ושאל כסדר, שנאמר ויאמר דוד היסגירו בעלי קעילה אותי ואת אנשי וגו'. ואם הוצרך הדבר לשנים, מחזירין לו על שניהם שנאמר וישאל דוד בה' לאמר ארדוף אחרי הגדוד [האשיגנו] ויאמר לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל. ואע"פ שגזירת נביא אינה חוזרת, גזירת אורים ותומים אינה חוזרת, שלא נקראו תומים אלא מפני שמשלימין דבריהן. א"כ מפני מה לא השלימו בגבעת בנימין, לפי שהן לא ביחנו אם לנצח אם לינצח. באחרונה שביחנו הסכימו לו שנאמר פינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם. כיצד נעשית. ר' יוחנן אומר האותיות היו בולטות והוה כתוב בהן אברהם יצחק ויעקב ושבטי ישורון להשלים צד"י וטי"ת שלא היו בשמות השבטים. ומותבינן עלייהו והתניא כל כהן שמדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו שואלין בו. ומעשה ושאל צדוק ועלתה. שאל אביתר ולא עלתה לו, שנאמר ויעל אביתרכ. ומשנינן סיועי מסייע הנשאל בהדי אורים ותומים. ירושלמי וישאל דוד בה' לאמר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו, ברוך רחמים ה' אלהי ישראל הגד נא לעבדך, הדע לך שהוא כן שהרי בו' שאל והשיבוהו על ג', שנאמר ויאמר לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל. איח תנא תני הקול היה שומע שנאמר וישמע את הקול מדבר אליו, ואית תנא תני הכתב היה בולט, והיה כתוב בהן אברהם יצחק ויעקב, כל אלה שבטי ישורון היה חקוק עליהן. ואין נשאלין אלא למלך ולב"ד ולמי שצורך הצבור בו, מנא לן, ולפני אלעזר הכהן יעמד, הוא זה המלך, אתו זה משוח מלחמה, וכל העדה זו סנהדרין.

הדרן עלך בא לו כהן גדול

יום הכפורים אסור באכילה כו'. אוקימנא למתניתין דקתני אסור באכילה חצי שיעור, אבל האוכל כשיעור חייב כרת.

משמע שכל אלו העינויים חוץ מאכילה ושתיה מדרבנן, מדלילה בהו כרת רק באכילה ושתיה כדאמרינן בגמרא, וגם [illegible] [illegible]

וגבי חיוב לא שייך גזירה. כן נ"ל לדקדק מכל אלו כדפרישית דחמשה העינויין אינן אלא מדרבנן. **גמ'. אלא למאן דאמר מותר מן התורה מאי איכא למימר.** [illegible] **אלא אי כדמפרש כו'. ורבי שמעון דפטר משום דלית ליה קרבן שבועה.** [illegible]